

T.C.

DANIŞTAY

Onuncu Daire

Esas No: 2001/90

Karar No: 2001/4732

Temyiz Eden (Davalı) : İstanbul Valiliği - İSTANBUL

Karşı Taraf (Davacı) : Mansur Beyazyürek

Vekilleri : Av. Deniz Oral

Ergenekon Cad. Muratoğlu Çarşısı 83-85

K:6 No:131 - Pangaltı/İSTANBUL

İstenin Özeti : Ruh sağlığı ve hastalıkları uzmanı olan ve özel muayenehanesi bulunan davacının, Balıklı Rum Hastanesinde çalışmak için yaptığı başvurunun 1219 sayılı Yasanın 12.maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca, bir hekimin iki yerde birden çalışamayacağı ve birisini kapatması gerektiği belirtilerek reddedilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

İstanbul 6.İdare Mahkemesi 22.11.1999 tarih ve E:1999/330, K:1999/1340 sayılı kararıyla, 1219 sayılı Yasanın 12.maddesindeki "muayenehane" tanımına özel poliklinik, özel hastane, laboratuvar ve benzeri yerlerinde katılarak madde metninin kapsamının genişletildiği, oysa maddenin münhasıran muayenehanelerle ilgili olduğu, özel hastanede kadrolu olarak çalışan bir hekimin muayenehanesinin de olması halinde özel hastaneyi muayenehane kapsamına sokarak tercih yapmak durumunda bırakılmasının yasanın amacını aştığı gibi hakkaniyete de uygun düşmediği gerekçesiyle dava konusu işlemi iptal etmiştir.

Davalı idare anılan mahkeme kararının temyizden incelenerek bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

D.Tetkik Hakim : A.Özgür Aytaç

Düşüncesi : Temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Zümrüt Öden

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577

sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49.maddesinin 1.fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp idare mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddiyle idare mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir...

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince gereği düşünüldü:

İdare ve Vergi Mahkemelerinin nihai kararlarının temyizden bozulması 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49.maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı halinde mümkündür.

.../...